

საქართველო

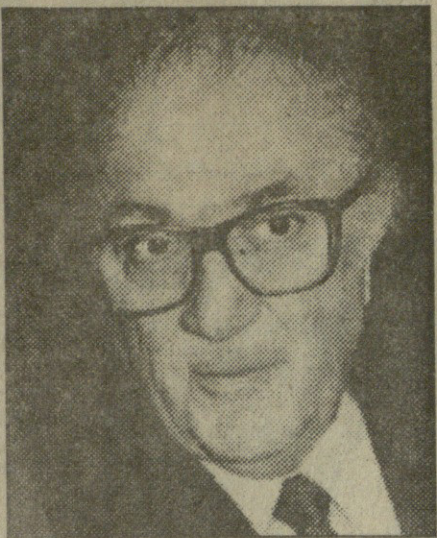
გვამოგონებებს სინფორმატო
საბავშვობისა და საკუთარი
კოლხსონდინება

3067 - 100

ფელინი. შეუძლებელია ამ მაგიური ბეგების გაგონებამ ხილვის გარეშე ჩაიაროს. იგი მაყურებელს იპყრობს და ცრემლნარევი ღმირითა თუ ხმა-მაღალი სიცილით რაღაცაზე მიგვითითებს, ზოგჯერ ნაცნობზე და ახლობელზე, ზოგჯერ კი სრულიად გაუგებარ; რაღაც იდუმალ მისტერიაზე. ამ ბეგების გაგონება ხშირად იმასაც გვაგონებს, რომ ადამიანი, ვისაც ეს გვარი ეკუთვნის, თი-

თქმის ორი წელია ცოცხალი აღარ არის. დღეს ფედერიკო ფელინის 75 წელი შეუსრულდებოდა.

ეს ინტერვიუ ოთხმოცდამეცხრე წლისა ჩანერილი რომის ექსპერიმენტული კინოცენტრის პრეზიდენტ ფოვანი გრაციისთან საუბრისას. „ინტერვიუ კინოზე“, ასე ქვია ნიგნ-დილოგს, ნაწყვეტებს საიდანაც მკითხველს ვთავაზობთ.

უცნობი შიშის ზარს გავსებს, ვთვლი, რომ მეც, გარკვეულწილად რელიგიური ადამიანი ვარ, რადგან სამყარო საიდუმლოებითაა სავსე. მე ვხედავ სიზმარს ან ფანტაზიას ვეძებ, ვიყვან რაღაც-მეტი. მთელ ჩვენს არსებობაზე ვრცელდება და ყველაფერს შეუცნობადს ხდის, ხელისუფლებით, რომელიც დიქტატორული ვარაუდებს. შემდეგ ხელს მოვაწერ კონტრაქტს, ვიშაფი ცოტაოდენ მასალას დეკორაციისთვის, ერთი-ორ კარგ გოგონას, რამდენიმე იუბილეს და ახრდის მატერიალიზმისათვის ვახერხებ. უკვე ყველას შეუძლია მისი დანახვა ისევე, როგორც ოდესღაც მე მომეგონა თვლემისა ან უბრალოდ, როცა უსაქმოდ ვიჯექი.

— კინო ლტოლნილი საშუალებაა ცხოვრების დასახად, ღმერთთან საპატივით. არანაირი სხვა ხელობა არ გვაძლევს საშუალებას შევქმნათ რაღაც სამყარო, რომელიც ასერიად დავისგავსებოდა ნაცნობ ან თუნდაც მთელს სამყაროს. ჩემთვის, რაზეც არაერთხელ მითქვამს, იდეალური ადგილია „ჩინეიტას“ მხედრულ პავლიონში, როცა ის ცარიელია. ხედავდნენ შენს წინ სივრცეს, რომელიც უნდა შეავსო, თუნდა შექმნა, ესაა ყოველის შიშით-მელი ემოცია, რომელიც ექსტაზს იწვევს. შიშველი კედლების უბრალო იერს ვახერხებ მოვეყვარე და თავს შემოქმედად წარმოვიდგენ, ყველა ადამიანისა თუ საგნის ფორგანოების სურვილი მიწოდებდა ხოლმე.

ფედერიკო ფელინი

«კინო ღვთაებრივი საშუალებაა ღმერთთან საუბაროდ»

— დაიწყოთ 1920 წლის 20 იანვრიდან, დიდან, როცა დაიბადე, თხის რის ნიშნის ქვეშ. ასტროლოგიის თუ გავარა?

— მე მომწონს ყველაფერი, რაც ფანტაზიას ილევებს და მესმარება სამყარო უფრო მომხიბლავად აღვიქვა. ასტროლოგია ფრიალ შთაბეჭდივით და თავშესაქცევი მცდელობა. საგნების არსში წვდომის. სიმართლე რომ ითქვას ჩვენი ოცნებები ისეთივეა, როგორც სამი ოთხი ათასი წლის წინანდელ ადამიანს ჰქონდა, ცხოვრებას შიში ახლავს გვარგუნივს. მიყვარს შიში, იგი ტბილი გრძნობაა, რომელიც ნაზ სიამოვნებას გვაძლევს და აუცილებელია ცხოვრების სისხლის შესაგრძნობად, მისგან განთავისუფლების მცდელობა კი სისუფლე და სარისკოა. ამის გამო, გინაზიში წიწვლისას ახტობატივით ვიყავი განწყობილი აქილევსისადმი. თუცა კი სულაც არ ნიშნავს იმას, რომ მსურს გავიგო ვის შეგხედვით დადილი შემდეგ და არც მინებებს ვაგდებ იმის გასაგებად თუ რომელი პალსტუბი გავიგეთო დღით. ყველაფერი ის, რაც არ ვიცი საშუალებას მაძლევს თავი კარგად ვიგარა.

ფიქრობს სწორედ ეს განაპირობებს ქვეყნის თავისებურებას: ზოგჯერ რაღაც არაჩვეულებრივს ველო, უხილავს, ვადისსურს, ორიგინალურს. ამიტომ ხან ასტროლოგიით ვიყავი გატაცებული, ხან ოკულტიზმით, ხანაც სპირიტუალიზმით. აქვლიცა და სულელებისა. გადაღებისას მელიუმბთან და ექსტრასენსებთანაც კი დავდილობ. მერწმუნე, მეც მომსვლია გაუგებარი შემთხვევები. ბავშვობაში მქონდა პერიოდი, როცა უეცრად ფერებს ვხედავდი, რომლებიც გარკვეულ ბეგებს შეესაბამებოდნენ. მაგალითად, ბებია ბოსელში ხარბი ბოგის, მე კი ამ დროს პავრში გამოვიდდი უზარმაზარ წითელ ხალისის ვხედავ, რომელიც წვრილ ზოლად ყურში მიბერბოდა.

— რამდენად გრძნობ თავს რომანი-ელად?

— მე ხომ რომანიელი მხოლოდ სანახევროდ ვარ, დედა კი რომანდია. ერთმა ჩემმა ბიძაშვილმა, რომელიც გენელოგიითაა გატაცებული, აღმოაჩინა, რომ პირველი ცნობა ბარბიანების შესახებ (ეს დედის ბიძის გვარია) 1400 წელს ეკუთვნის, და რომ ერთ-ერთი ბარბიანი რომის პაპ მარტინ V-ის

კარზე აფთიაქარი იყო. შემდეგ მოწამლა დასწამეს და ოცდაათი წელი გაატარებინეს ციხეში, სადაც ვითარებას და ობიექტს წვდომიდა. ვინ იცის, იქნებ რეესტრაციისკენ ჩემი მიდრეკილება ამ შორეული წინაპრიდან მოდის?

— როგორი დამოკიდებულება გაქვს რელიგიასთან?

— არ მინდა თავი დავაწყო ამ კითხვას მხოლოდ ჩვეული ისტორიების მოყოლით იმ შიშზე, ბავშვობაში რომ იწვევდა ჩემში, საღვთიანელთა მონასტრის გათვლილ დერეფნებში, ერთი პატარა წითელი ნათელი განათებული უზარმაზარი ოთახები, რომელთა შესასვლელზეც უფრო ქვეყნის კარიბჭეს ჰგავდა. თუ ამის შესახებ მოვეყვები საუბრას, ალბათ, ვერაინ გამაჩერებს იმტომ, რომ ძალიან მიყვარს ეს აღმოსავლური. — მისიხანე, შიშის მომგვრელი, ზოგჯერ კი შემპრწყენელიც. მართალია, რელიგია ერთი მხრივ თავისუფლებს ადამიანს შიშისგან, მაგრამ მეორე მხრივ იგი მისი წყაროა. ყველა ცივილიზაციის მითები ღმერთების წინაშე შიშზე მოგვითხრობს. იმტომ, რომ ისინი უხილავი არიან. სრულიად ბუნებრივია, რომ ყველაფერი

— როგორი ლოცვა?

— ვატყობ, კითხვები თანდათან საღვთისმშობელს და ცოტა არ იყოს იმეტიტორულ ხასიათს იქნის. ყოველ შემთხვევაში შეგეცდები გიპასუხო.

მე მგონი ჩურჩულით ყველა შეგეცდები უფალს რაღაცის ახდენას ან საქმის კეთილად დაგვირგვინებას, მაგრამ ეს, ალბათ, ლოცვა არაა. რაიაც ლოცვებს მსგავსს, ან, სულაც ლოცვის ჩემი მანერა, როგორც ვფიქრობ შემდეგში მდგომარეობას: უფალს რაღაც სიტუაციებში, საიდანაც გამოსვლა არაა, ყველაფერზე ხელს ვიღებ ხოლმე და თავს ვანებებ ტვინის ჭკულებს. თითქმის საქმე ვიღაც სხვა ეგზოტის. „მიდით და იმტერიეთ თავები! — ვამბობ მე — უარს ვაგებდნენ გამოსავლის ძებნაზე“. ჩვეულებრივ საკითხი თავისით წყდება ხოლმე.

— ფანტაზიის თამაში, შემოქმედების თამაში... შენს ლტოლვაში, სრულყოფილების მისაღწევად საკმადაა მისტიური ელემენტები.

— კინო ლტოლნილი საშუალებაა ცხოვრების დასახად, ღმერთთან საპატივით. არანაირი სხვა ხელობა არ გვაძლევს საშუალებას შევქმნათ რაღაც სამყარო, რომელიც ასერიად დავისგავსებოდა ნაცნობ ან თუნდაც მთელს სამყაროს. ჩემთვის, რაზეც არაერთხელ მითქვამს, იდეალური ადგილია „ჩინეიტას“ მხედრულ პავლიონში, როცა ის ცარიელია. ხედავდნენ შენს წინ სივრცეს, რომელიც უნდა შეავსო, თუნდა შექმნა, ესაა ყოველის შიშით-მელი ემოცია, რომელიც ექსტაზს იწვევს. შიშველი კედლების უბრალო იერს ვახერხებ მოვეყვარე და თავს შემოქმედად წარმოვიდგენ, ყველა ადამიანისა თუ საგნის ფორგანოების სურვილი მიწოდებდა ხოლმე.

მე არ ვეკუთვნი არც ერთ სტილს, მომწონს ყველა ენა, ჩემი საშუაო ძალიან მიყვარს და ვფიქრობ სხვა ყველაფერი — ადამიანებთან ურთიერთობა, სეზონური გრძნობები, დროებითი კავშირები — ამ ერთ სახელს ქვეშ იყრის თავს. სიყვარულის ყველაზე მაღალი წერტილი და შემოქმედებითი დაძაბულობის კულმინაცია ერთი და იგივეა. იდუმალი წამები, განუწყვეტელი ილუზია, იმედი იმისა, რომ ოდესმე აღსრულდება აღთქმული დიდი აღმოჩენა და იხილვ ცეცხლოვანი ასოებით დაწერილ ეპისტოლეს.

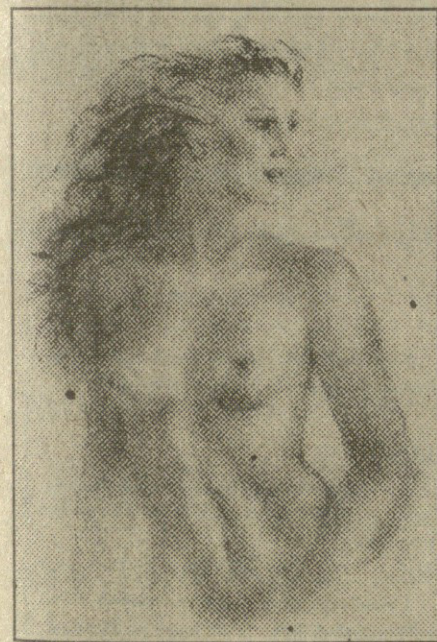
— რას ფიქრობ სამყაროზე, რომელიც ვცხოვრობთ?

— ინფინიტულობა ჩემი სისუსტეა, ვთვლი, რომ არ ვარ დაჯილდოებული არც აბსტრაქტული აზროვნების უნარით, არც განსაკუთრებული ინტუიციით. მას, ვისაც ჩემსავით არ გააჩნია მეცნიერული თვალსაზრისი გარესამყაროზე და არც პროგრესს ავსებს რაციონალური, დიდი სიამოვნებით ეძლევა ფანტაზიებს და ზოგჯერ ეცენებია, რომ ამოცალისს და ნოსტრადამუსის წინასწარმეტყველებებში „დაიბრუნებ“ გრძნობებს აწმევს. მუხუხდავდ უთავბოლო და უსუსური მსგელობებისა, რამდენიმე პროგრესის საშიშროებას ვხედავ, მაინც ვფიქრობ, რომ იგი შეუცვლელი პრაქტიკა და აღფრთოვანება იწვევს მასში, ვინც ახალ ნივთს ეძიებდა წინადადება რჩეულიდან და ზოგიერთ ცხოველთან ერთად კატასტროფის კაი-ში ცურავს ისურვებდა.

თარგმანი
მალხაზ ხარბაძე

თანამედროვე ხელოვნება

პრისტიმას სიბილი

საქართველოში ცოტა თუ იცნობს თანამედროვე უცხოელი მხატვრის მდარდ ვარზანის შემოქმედებას. ვერობაში კი იგი დიდი პოპულარობით სარგებლობს. ცოტა რამ მის შესახებ: მდარდ ვარზანი 1913 წელს უნგრეთის პატარა სოფელ ლევაში დაიბადა. გინაზიის დამთავრების შემდეგ, სწავლა ბუდაპეშტში, ხელოვნებაში აკადემიაში გააგრძელა. სოფელში გაზრდილი მხატვრის უდიდესი გატაცება ცხენები იყო. თავდადასტული მხედარი სწორედ საერთაშორისო ასპარეზობებშიც იღებდა მონაწილეობას. მდარდ ვარზანის შემოქმედებაში ერთ-ერთი ძირითადი თემა სწორედ ცხენებია. იმდენად მრავალფეროვანი სურათები აქვს შექმნილი ცხენების გამოსახულებებით, იმდენად კარგად ასახავს მათ თვისებებს, მოძრაობას, რომ ამ სურათების მხოლოდ იოლად მიხედვას, რამდენად ახლო ურთიერთობა ჰქონია მხატვრის ცხენებთან.

თუმცა, მდარდ ვარზანი არც ქალების გამოსახისას ირებს ნაკლებ პროფესიონალურებას. მისი ერთ-ერთი საუკეთესო ლითოგრაფიული ქმნილება „მარიანა“, ეროვნულ იქნა მონაწილეობის კრიტიკოსების მიერ.

მდარდ ვარზანი უნგრეთში ცნობილი

იყო, როგორც პრესის მხატვარი-ილუსტრატორი, მოგვიანებით, როცა მისი ნიჭი აღიარეს და დააფასეს, მისი ნახატები უნგრეთის ყველაზე თვალსაჩინო მუზეუმებში შეიძინეს.

1956 წელს, უნგრეთის აჯანყების დროს მხატვარმა დატოვა სამშოლო და მას შემდეგ ცოლხში ცხოვრობს.

აქ წარმოდგენილი ლითოგრაფია (60X42) ოთხ ფერშია შესრულებული. ეს მხატვრის ერთ-ერთი უახლესი ნამუშევარია. ამახად „ქრისტიანა“ მოუწონის მუზეუმშია დაცული.

თუმცა ვარზანის თავის მოთაგრ გატაცებად ცხენები მაინა, მაგრამ თავის მხატვრულ შესაძლებლობებს და დაკვირვებებს ქალის მიშველი სხეულის გამოსახვით განსაკუთრებით დამაფრთხილ ამტკიცებს. და, რაც მოთავრია, მხატვარმა იცის, მთელი სიმშვენიერით როგორ უნდა დაგვანახოს ფიგურა, ცხენისა იქნება ის თუ ქალის.

სწორედ ამიტომ არის შეფუძლებული გულგრილად უმზირით „ქრისტიანას“, რომელიც თავისი სოცლარი ხილის გამო მხატვრის ერთ-ერთ საუკეთესო, ქმნილება აღიარეს.

ნათია ჯანაძე

თბილისის ხელოვნება

პორტრეტის სილი

გასული საუკუნის ოცდაათი წელიდან ქალაქის ტერიტორიების ზრდამ მდინარე მტკვარზე ახალი ხილების აგების აუცილებლობა გამოიწვია. ჩრდილოეთი და კუთხა უნდა დაკავშირებოდა მტკვრის მარჯვენა სანაპიროს. ადრე მარჯვს სახელობის ხიდის მიდამოებში ხის დროებითი ხიდი იყო, რომელსაც ხშირად იტყებდა მტკვარი.

დღის წესრიგში დადგა ქვის ხიდის მშენებლობა ჯერ კიდევ მოთავსირებულ გენერალ ერმოლოვის დროს, მაგრამ პროექტი უსახსრობის გამო არ განხორციელდა.

ხიდს აგება დაიწყო მოთავსირებულ მხილ ვორონცოვის დროს. ორი ნაწილისგან შემდგარ ხიდს მტკვარზე არსებულ მაღალფარე კენჭულზე უნდა გაეყვინა.

ვორონცოვის ხიდის პროექტი შეიმუშავა იტალიელმა არქიტექტორმა ჯოვანი სკალიერმა. 1851 წელს თბილისის ერთ-ერთი ტაძრის მშენებლობისას ჯოვანი სკალიერი სასიკვდილოდ დაშავდა. ხიდის პროექტის ხელმძღვრედ დამუშავება ითავა სტოპინა. მშენებ-

ლობას სათავეში ედგა პირველი ქართველი პიდრავლიკოსი კონსტანტინე ბაგრატიონი.

ახალი ხიდი 1858 წლის 8 ნოემბერს გაიხსნა და მოთავსირებულის პატისა-ეკლად მხილ ვორონცოვის სახელს უწოდა. თვით მოთავსირებულის ხიდის გახსნას მოვლიანებით დასწრებია. შეკრებილ ზაღის მისთვის პატისეციების ნიშნად ხიდზე პირველი გავლა უთხოვია. ამ მოვლენასთან დაკავშირებით ილუმინაციებზე მოწოდება.

ხიდი 1964 წელს გადაკეთდა და გაფართოვდა: ჯოვანი სკალიერის დროინდელი კონსტრუქციიდან მარცხენა მხარეს შემოაჩენილია თლილი ქვით ნაგები 32 მეტრიანი თაღოვანი მალი. ვორონცოვის დიდი ხიდის ძველი ნაწილები 1961 წელს შეიცვალა. საგულისხმოა ის, რომ ახალი ხიდის მშენებლობისას გამოიყენეს ძველი ბურჯები და შეინარჩუნეს თაღების მთავანდობის 5-მალიანი კონსტრუქცია.

თამაზ პიძაძე
ავტორის ფოტო

როგორ დავა რა მოხდა

22 იანვარი

1561 — დაიბადა ღრენის ბეკონი, ცნობილი ინგლისელი ფილოსოფოსი.

1784 — თბილისში ჩატარდა რუსეთთან ხელშეკრულების დადების საზეიმო ცერემონია. გრეულ მეორედ დაიფარა რუსეთის

ტახტის ერთგულებაზე. მეფეს გადაეცა ეკატერინე II-ის მიერ გამოგზავნილი სამეფო რეგალები და საუკუნო. რუსულმა ზარბაზნებმა 101-ჯერ მისცეს საულტი.

1845 — დიმიტრი ყიფიანი ქორწინდება გიორგი (იგორ) ქილაშვილის ქალიშვილ ნინოზე.

კავკასიონი
330 რა, 22 იანვარი, 1996
რუსული
კუთხეობის
გაუქმებული
თეატრი

1994 წლის 19 დეკემბერს მოსკოვის არქიტექტორთა სახლში ჩატარდა ყველაზე გახმაურებული ლიტერატურული პრემიის „ბუკერის“ გადამცემის ცერემონია. როგორც წლის საუკეთესო რუსულ ნაწარმოებს, პრემია წილად ჰყდა ბუღატ ოკუაგავს რომანს „გაუქმებული თეატრი“. ეს მოვლენა სხვადასხვაგვარად გაამუქა რუსულმა პრესამ. ვიხე „იზვესტიას“ კორესპონდენტი კონსტანტინე კედროვი აშკარად კეთილგანწყობილი „ბუკერის“ მფლობელის მიმართ, თუმცა, სტატიის დასაწყისში აღნიშნავს, რომ ბუღატ ოკუაგავს რეალისტური პროზა ნაწილში ღირსშესანიშნავია ესთეტიკური ხედვის თვალსაზრისით, რაც საერთო დამახასიათებელი ნიშანია 60-იანელთა პროზისთვის (ცხელი აკსიონოვიდან ფაბრისკანდრას და ბუღატ ოკუაგავამდე, შემდგომ შესანიშნავ მხატვრულ უწოდებს მწერალს, რომელიც შეუტარებელი მოსკოველი და თბილისელი ინტელექტულების პორტრეტებს ხატავს თავის პროზაში თუ პოეზიაში).

კონსტანტინე კედროვის მოსწონს ბუღატ ოკუაგავს ყოველთვის იოლად საცნებო, ოდნავ არტისტული სტილი, მისი რომანის თემატიკა და იდეა, რასაც ნამდვილად ვერ ვიტყვით „ნეგაიზმიშია გახედავს“. კორესპონდენტ ვიქტორია შოხინაზე, რომელიც რისხვით ატყდება თავს საბარლო ლუჩენას:

„19 დეკემბერს, არქიტექტორთა სახლში ბუკერის პრემიის გადამცემის საუკუნოდნობის მაგივრად იმდენი გატყდება მოპვეა. სამართლიანობის გრძნობა არ შეუტარებელია მხოლოდ მკიერ ბუკერის, რომელიც საუკეთესო პროვინციულ რანოს, „საბარტესკი ვოლგას“ ვიკმაგრამ როდესაც ქუთის წარმოშობა ღმა ლეგ ანისკიმ მთავარი ლუჩენას გვარი დაასახლა, დარბაზში კინტყუნდა აპლოდისმენტებით ერთად სტვენა გაისმა. ასეთი რამ, ბუკერის ცერემონიაზე პირველად მოხდა. გასაგებია: დაასახელო ბუღატ ოკუაგავს „გაუქმებული თეატრი“, თუნდაც რომელიც წლის „საუკეთესო რუსულ“ რომანდ“ — საკუთარი თავისთვის ესთეტიკური განაჩენის გამოტანას ნიშნავს (თუნდაც, ანთ პოლიტიკურად მოგებული დარჩე).

საშუაბარია მისი აღიზნება, რომ 60-იანელები დიდ ასპარეზო გამოიღონენ. რას ვიზამთ, ბატონო „94 წლის ბუკეროველებო“, იკითხეთ დამ-დამობით უნიკო ნაწარმოები, რომელსაც „გაუქმებული თეატრი“ ჰქვია. კარგი მწერლები როგორმე უთქვნიდაც გავლენ ფონს, როგორც ამას აქამდეც აკეთებდნენ.

აი, სათაური კი მართლაც მიზანში ხდებდა! თეატრი ნამდვილად გააუქმეს, ბუკერისთვის თვალის დევნება უინტერესო გახდა, მით უმეტეს, რომ გაისად ბუკერი მთლად ჩვენი თანამემამულეების ხელში გადავა. ამე წინანდლდგი ვიყავი ამ გადაწყვეტილებიას, — ამბობს ზოროვსკოი მარტინ დიუხერსტი, — მაგრამ, როგორც ყოველთვის, უმცირესობაში აღმოვჩნდი. იმედი მაქვს, როდესმე მაინც შეიკრიბება საერთაშორისო ქოუარი. ჩვენი რუსულ ლიტერატურას ფართო საერთაშორისო კონტექსტში გამოთხოვლობთ, ახლა კი საერთაშორისო პრემია პრავინციულად გადაქცევის საშინორობის წინაშე დგას! რასაც ყველა თქვენგანს ვულოცავთ!

ვიქტორია შოხინას მოლოცვა ქართველებს ნაკლებად გვეხება. ბუღატ ოკუაგავა კი, ამდენი შეუტარებულის შემდეგ, ალბათ გულწრფელად ნაინობს, საქართველოში რომ არ დარჩა, თუნდაც ყოველწლიური ლიტერატურული პრემიის გარეშე.

ნათია ჯანაძე

სტომატოლოგიისა და
პოვაგალი სტომატოლოგიის საყურადღებოდ!

მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესი, ახალი ტექნოლოგიების დანერგვა სტომატოლოგიაში და სტომატოლოგიურ სამყაროში უახლეს მომავალში მოსალოდნელი მკაცრი კონკურენცია პრინციპულად მოითხოვს ექიმის-სტომატოლოგის ცოდნის უწყვეტ ამაღლებას და პროფესიულ სრულყოფას.

ფირმა „უნიდენტის“ სასწავლო-პრაქტიკული ცენტრი სთავაზობს როგორც გამოცდილ, ასევე დამწყებს და მომავალ სტომატოლოგებს, შეიძინონ და შეინარჩუნონ ცოდნის თანამედროვე დონე, აითვისონ პრაქტიკული ჩვევები ახალ ტექნოლოგიებთან მუშაობისას. ზემოთ აღნიშნულს მრავალფეროვანი თემატიკის გამოყენებით ახორციელებენ ფიზიოლოგის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის სტომატოლოგიური ფაკულტეტის წამყვანი პედაგოგები კომფორტული კლინიკური ბაზის, ფანტომების, ვიდეო და სხვა თანამედროვე თვალსაჩინოებათა გამოყენებით. იმედი გვაქვს, ჩვენს სემინარებში თქვენ ადვილად იპოვით თქვენთვის საინტერესო საკითხებს:

1. თანამედროვე სატექნიკური მასალები	16 მეცადინეობა
2. პრაქტიკული ტექნოლოგიები	10 მეცადინეობა
3. თერაპიული სტომატოლოგიის წინაპირობები	30 მეცადინეობა
4. პრაქტიკული ჩვევების ათვისება	
5. თანამედროვე ტექნოლოგიები და მატერიალური წარმოების საწინააღმდეგო	15 მეცადინეობა
6. მეცადინეობები, გართულებები და მათი პროფესიული	
7. თანამედროვე სტომატოლოგიაში	10 მეცადინეობა
8. სხვა.	

გარდა ჩამოთვლილი თემებისა ფირმა „უნიდენტის“ სასწავლო-პრაქტიკული ცენტრი დაინტერესებულია პირთათვის უზრუნველყოფის სწავლების ორგანიზებას მათთვის საინტერესო სხვა საკითხებზე.

ჩვენთვის მნიშვნელოვანია რაოდენობა შეზღუდულია. ჩვენთვის კომპლექტდება წინასწარი ჩაწერით. სწავლება ფასიანია.

ჩვენთან თანამშრომლობა თქვენი პროფესიული და მატერიალური წარმატების საწინააღმდეგოა.

„უნიდენტი“ გადაიჭრით ყველა პრობლემას სტომატოლოგიაში.

მოგვმართეთ ყოველდღე, გარდა კვირისა. სასურველია სამშაბათს და პარასკევს 10სთ-დან 11 სთ-მდე.

ჩვენს მისამართში: თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის სტომატოლოგიური პოლიკლინიკა
*ფირმა „უნიდენტის“ სასწავლო-პრაქტიკული ცენტრი.
330002, თბილისი, დავით აღმაშენებლის გამზარი 126. ტელ: 36-71-26.

